

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120203416
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120203416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: E. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, XXX XX I., o zaplatenie 192,50 eur s prísl. o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16Csp/51/2020 - 138 zo dňa 07.09.2021, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. V poradí druhým rozsudkom prvoinštančný súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Rozhodol, že žalobca nám právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

2. Prvoinštančný súd rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 192,50 eur z dôvodu, že žalovaný mal s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava uzatvorenú Zmluvu o kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.11.2014, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec do výšky limitu 300,- eur. Žalovaný si svoje povinnosti splácať dlh riadne neplnil, žalobca vyhlásil pohľadávku za splatnú.

3. Prvoinštančný súd rozsudkom č.k. 16Csp/51/2020 - 100 zo dňa 22.09.2020 prvým výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 75,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 18.12.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a bolo rozhodnuté o trovách konania. Tento rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania bol uznesením odvolacieho súdu pod sp.zn. 17CoCsp/52/2020 - 130 zo dňa 29.04.2021 zrušený, a v rozsahu zrušenia bola vec vrátená prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Pôvodný vyhovujúci výrok prvoinštančného rozsudku sa stal právoplatným dňa 11.11.2020.

4. Po tom, čo vec bola odvolacím súdom čiastočne zrušená a vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie prvoinštančnému súdu, prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom č.k. 16Csp/51/2020-138 zo dňa 07.09.2020 žalobu zamietol s tým, že rozhodol aj o trovách konania. Prvoinštančný súd zistil, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzatvorili Zmluvu o kreditnej karte dňa 14.11.2014 č. 5064886325, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške úverového rámca 300,- eur. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba premenlivá v rozsahu 42% - 21%, úrok vyjadrený v eurách v sume 10,50 eura, výška minimálnej splátky 15,- eur. Celková čiastka bola stanovená na 357,59

eur, RPMN vo výške 39,74%, priemerná hodnota RPMN na 24,36 %, sadzba pre úrok z omeškania 5 % ročne.

Písomným podaním zo dňa 12.11.2017 právny predchodca žalobcu znížil úverový rámec žalovaného na nulu a zmluvu vypovedal. Písomným podaním zo dňa 15.12.2017 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky v rozsahu 298,36 eur, ktorá žiadal zaplatiť do 15 dní od doručenia výzvy. Keďže k úhrade dlhu nedošlo, Slovenská sporiteľňa, a.s., vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 12.9.2018, ktorým bol žalovaný vyzvaný k splateniu celého úveru v sume 308,80 eur. Listom zo dňa 3.1.2019 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky na aktuálneho žalobcu. Spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., vyzvala žalovaného na uzatvorenie zmluvy, avšak bezvýsledne.

Žalovaný vykonal debetné operácie v celkovej sume 924, 14 eur a kreditné operácie vo výške 626, 14 eur.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 52 ods. 1, 2, 4 Občianskeho zákonníka, kde vyhodnotil, že zmluva medzi stranami sporu bola uzatvorená tak, že žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ a žalobca, ktorý konal v rámci obchodnej činnosti vystupoval ako dodávateľ.

Ďalej prvoinštančný súd posúdil právny vzťah, ako vzťah vyplývajúci zo zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., kedy aplikoval jednak ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, b/, d/ tohto zákona, § 9 ods. 1, 2, ust. § 11 ods. 1. Vychádzal z § 3 ods. 1 a § 41 Občianskeho zákonníka. Posudzovaný právny vzťah považoval za vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľského úveru, pričom sa zaoberal už len zvyškom nároku, a to sumou 117,50 eur. Prvoinštančný súd opäť zdôraznil, že v zmluve nie je náležitým spôsobom uvedený úrok, preto tento úver je bezúročný a bez poplatkový.

V zmysle predchádzajúcich pokynov odvolacieho súdu skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Posúdil tento nárok žalobcu jednak podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, a ďalej podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa § 565 Občianskeho zákonníka a podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., mala so žalovaným uzatvorenú zmluvu o kreditnej karte (revolvingovom úvere), pričom bolo rozhodnuté o postúpení pohľadávky zo spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s., na žalobcu.

Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 15.12.2017 oznámil žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky v rozsahu 298,36 eur a žiadal sumu uhradiť do 15 dní od doručenia výzvy. Následne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 12.9.2018, kde dlh bol vo výške 308,80 eur, a nakoniec došlo k postúpeniu pohľadávky. Tieto úkony prvoinštančný súd nepovažoval za platné, pretože nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaný síce bol v omeškaní so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace, avšak nebol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 O.z. Žalobca nepredložil doručenie o upozornení podľa § 53 ods. 9 O.z. žalovanému, neuniesol dôkazné bremeno, a preto predčasná splatnosť úveru bola vyhlásená neplatne. Preto nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože Slovenská sporiteľňa, a.s., nemohla postupovať v tzv. „živý úver“, čo je v rozpore s ust. § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Tento úkon je možné považovať za absolútne neplatný. Keďže nebola preukázaná aktívna vecná legitimitácia žalobcu, k platnému postúpeniu úveru nedošlo. Preto prvoinštančný súd v rozsahu, ktorým odvolací súd zrušil pôvodné rozhodnutie a vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie považoval za nedôvodné s tým, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 251, § 255 ods. 1, 2 CSP. Vo veci žalobca nemal prevažujúci úspech, preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému náhrada trov konania nebola priznaná, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. V odvolaní namietal, že prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, ďalej rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Žalobca namietal postup prvoinštančného súdu, ktorý vo veci nenariadil pojednávanie. Poukázal na ust. § 297 písm. b/ CSP, kedy v prípade, kedy skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, hodnota sporu neprevyšuje 1.000,- eur, nie je potrebné nariadiť pojednávanie. V prejednávanej veci prvoinštančný súd nenariadil pojednávanie a teda mal vychádzať z dikcie citovaného zákonného ustanovenia, kedy na nespornosť skutkových tvrdení mal prihliadnuť, pretože žalovaný nedostatok aktívnej vecnej legitimitácie žalobcu nepopieral. Prvoinštančný súd však vykonaným dokazovaním dospel k právnomu názoru, ktorý je v rozpore so žalobcovým tvrdením o aktívnej vecnej legitimitácii v spore, a preto neboli splnené

podmienky pre postup podľa § 297 písm. b/ CSP. Prvoinštančný súd nesprávnym procesným postupom zamietol žalobu, bez toho aby vo veci nariadil pojednávanie a umožnil procesným stranám doplniť dokazovanie. Navyiac prvoinštančný súd musí uviesť ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré nie sú sporné a aké je predbežné právne posúdenie súdu. Keďže prvoinštančný súd týmto spôsobom nepostupoval a nenariadil vo veci pojednávanie odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom. Prvoinštančný súd nesprávne vec posúdil pre nedostatok postupu podľa § 53 ods. 9 O.z., keď zákon predpokladá plnenie v splátkach, avšak na strane žalovaného v zmysle zmluvy o kreditnej karte bolo povinnosťou vkladať prostriedky na účet vedený pre kreditnú kartu, teda nie splácať dlh v splátkach, a preto aplikácia § 53 ods. 9 neprichádzala do úvahy, ale len priamo postup podľa § 563 O.z.

Prvoinštančný súd sa opäť zaoberal úrokovou sadzbou žalobcu, keď už v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd neuviedol, aké informácie o výške úrokovej sadzby ho viedli ku posúdeniu, že dohodnutá sadzba je neprimerane vysoká.

Preto žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu zmenil tak, že žalobe podľa § 388 vyhovie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania.

6. K odvolaniu žalobcu žalovaný nezaujal žiadne stanovisko, hoci bol postupom prvoinštančného súdu na takýto procesný úkon vyzvaný.

7. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý prvoinštančný rozsudok podľa zásad uvedených v § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku správne.

8. Predmetom uplatneného nároku žalobcu je nárok vyplývajúci zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú uzatvoril žalobcu a jeho právny predchodca Slovenská sporiteľňa, a.s., na základe zmluvy zo dňa 17.12.2018, kde zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1057/2018/CE na žalobcu mala byť postúpená pohľadávka voči žalovanému, o čom svedčí zmluva o postúpení pohľadávok a príloha k tejto zmluve o postúpení pohľadávok. Na základe tejto zmluvy žalobca tvrdil, že je aktívne vecne legitimovaný uplatňovať si pohľadávku zo zmluvy o kreditnej karte voči žalovanému. Toto tvrdenie žalobca podoprel práve s odkazom na zmluvu o postúpení pohľadávky a jej prílohu.

Je úlohou súdu vždy skúmať, či pohľadávka, ktorá bola postupovaná z pôvodného veriteľa na súčasného veriteľa bola postúpená riadne. Bolo povinnosťou súdu vyhodnotiť, o aký charakter pohľadávky v danom prípade išlo.

Ako to vyplýva zo zmluvy o kreditnej karte, ktorú uzatvoril žalovaný a Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, ako banka, išlo o postúpenie pohľadávky, ktorá vznikla z tejto zmluvy a mala bankový charakter, teda išlo o postúpenie bankovej pohľadávky. V takom prípade pre účely postúpenia pohľadávky zákon o bankách v ust. § 92 ods. 8 ustanovuje špeciálne podmienky pre platné postúpenie pohľadávky tak, aby nový veriteľ, pokiaľ splní zákonom predpokladané náležitosti postúpenia pohľadávky, mohol pohľadávku voči dlžníkovi riadne uplatňovať.

Podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.03.2018 sp.zn. 7Cdo/26/2017).

Riešenie platného postúpenia pohľadávky banky na iný subjekt je už riešené ustálenou súdnou praxou, kde Najvyšší súd Slovenskej republiky (napr. v rozhodnutí pod sp.zn. 1Cdo147/2017, 1Odbo92/2018, a ďalšie) judikoval nevyhnutnosť dodržania postupu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

Na to, aby mohla byť banková pohľadávka postúpená musí byť splatná a musí byť dlžník, ktorý je v omeškaní, písomne vyzvaný podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Omeškanie dlžníka trvať nepretržite dlhšie ako 90 dní s úhradou dlhu.

9. Správne postupoval prvoinštančný súd, keď skúmal, či došlo k riadnemu zosplatneniu dlhu žalovaného.

Zistil, že v danom prípade úkon, ktorý predpokladá postúpenie pohľadávky v spotrebiteľských sporoch, ktorý vyplýva z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je riadny, pretože dlžník nebol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka.

Ako to vyplýva zo zmluvy o kreditnej karte, strany sporu uzatvorili tzv. spotrebiteľský revolvingový úver, na základe ktorého sa čerpané finančné prostriedky v minimálnej splátke podľa dohody vo výške 15,- eur odpisujú z účtu žalovaného na splácanie za účelom ich prevodu na kartový účet, ku ktorému vydala banka kartu, a to aj bez predloženia platobného príkazu majiteľa účtu. Z uvedeného vyplýva, že tieto platby majú byť vykonávané v dohodnutých minimálnych mesačných splátkach tak, aby čerpané finančné prostriedky z revolvingového úveru (kreditná karta) boli postupne uhrádzané v splátkach. Tento postup umožňuje potom banke vykonať zosplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ako sa to stalo aj listom ku dňu 12.09.2018 (čl. 74 súdneho spisu), ktorý predložil žalobca.

Keďže však ide o spotrebiteľský úver, je v danom prípade obligatórne použiť ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupu zosplateniu pohľadávky musí predchádzať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

Postup prvoinštančného súdu, ktorý označil procesný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka za neplatný, považuje odvolací súd za správny.

10. Odvolací súd dodáva, že na to, aby mohlo dôjsť k platnému zosplateniu pohľadávky je podmienkou, aby zosplatenie, teda úkon podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a úkon tomu predchádzajúci podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka bol aj doručený do dispozičnej sféry žalovaného. Vtedy je možné považovať pohľadávku veriteľa za splatnú, respektíve riadne zosplatenú. Žalobca súdu nepredložil žiadne listiny svedčiace o riadnom doručení uvedených listín do dispozičnej sféry žalovaného, nie je možné takúto pohľadávku banky považovať za splatnú, a preto nebola splnená prvá podmienka a základný predpoklad na to, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, t.j. splatná pohľadávka.

11. Žalobca namietal porušenie práva na spravodlivý súdny proces v dôsledku nesprávneho postupu prvoinštančného súdu, keď vo veci nenariadil pojednávanie, keď sa zistilo, že prvoinštančný súd nemá jednoznačne zistenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore.

Obsah práva na spravodlivý proces je veľmi široký a zahŕňa v sebe aj odňatie práva žalobcu vo veci konať, navrhovať dôkazy a právo na kontradiktórne konanie. Toto právo na spravodlivý súdny proces predstavuje pochybenie súdu, ktoré vzhľadom na intenzitu je možné odstrániť buď v odvolacom konaní, alebo o odstránení sa musí pokúsiť prvoinštančný súd.

Odvolací súd však nezistil, aby prvoinštančným súd svojim procesným postupom porušil právo žalobcu na spravodlivý súdny proces tým, že prvoinštančný súd rozhodol o prejednaní veci bez pojednávania, keď vo veci len nariadil verejné vyhlásenie rozsudku.

Ako to vyplýva zo žaloby, žalobca v žalobe tvrdil svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore poukazujúc na zmluvu o postúpení pohľadávky, jej prílohy a listiny, ktoré predložil v súvislosti so vznikom pohľadávky pôvodného veriteľa. Teda v žalobe uviedol podľa vlastnej úvahy všetky dôležité okolnosti odôvodňujúce uplatnenie svojho nároku, a to pravdivo opísanými a úplne opísanými rozhodujúcimi skutočnosťami, označením dôkazov a ich preukázaním. Z týchto okolností prvoinštančný súd vychádzal a tieto okolnosti skutkovo aj právne posúdil. Vec vzhľadom na už ustálenú súdnu prax je možné považovať pri posudzovaní postúpenia pohľadávky za vec jednoduchého právneho posúdenia, keď sa vychádza z listín predložených stranami sporu. V rámci kontradiktórneho konania sa kontradiktórnosť na spotrebiteľa a koncentrácie konania v neprospech spotrebiteľa neaplikujú (§ 295 a § 296 CSP). Bolo preto povinnosťou prvoinštančného súdu bez ohľadu na okolnosť, či spotrebiteľ aktívnu vecnú legitímáciu spochybnil alebo nie, na túto okolnosť prihliadať, zaoberať sa okolnosťami, či na žalobcu bola platne postúpená pohľadávka tak, ako to sám žalobca tvrdí a preukazuje.

Keďže závery vychádzali z listín predložených samotným žalobcom, postup prvoinštančného súdu je možné považovať za jednoduché právne posúdenie veci na ktoré nebolo potrebné nariadiť pojednávanie.

12. To, že prvoinštančný súd nevykonal vyhlásenie podľa ktorého určí skutkové tvrdenia medzi stranami sporné, nesporné a oznámi vykonanie dôkazov a svoje právne posúdenie k veci neznamená, že prvoinštančný súd odňal právo žalobcu vo veci konať. Právne posúdenie prvoinštančného súdu vychádza z listín predložených žalobcom a v konečnom dôsledku sa kumuluje do zákonom prípustného rozhodnutia vyhláseného na verejnom vyhlásení rozsudku, voči ktorému má, samozrejme, žalobca právo podať riadny opravný prostriedok a brániť sa v odvolacom konaní.

Keďže prvoinštančný súd právne posúdenie veci vykonal správne, nebolo zistené porušenie práva žalobcu na spravodlivý súdny proces, nenastali ani dôvody, pre ktoré by v tejto časti odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

13. Pokiaľ žalobca namietal opätovné zdôraznenie prvoinštančného súdu o nesprávnosti uvedenia úrokov v dojednanej zmluve a preto posúdenie úveru za bezúročný a bez poplatkový je potrebné uviesť, že vo vzťahu k tomu, že rozhodnutie prvoinštančného súdu je správne, keďže žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, je uvedené posudzovanie bezpredmetné. K posúdeniu zmluvných podmienok je možné pristúpiť len v prípade pokiaľ by sa nárokov domáhal oprávnený subjekt, ktorým žalobca nie je.

14. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol úspešnou stranou sporu žalovaný. Žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol o tom, že v súlade s článkom 17 Základných princípov CSP žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.